

Sint-Aloysiuscollege
Menen

zondag 30 januari 1966
zondag 6 februari 1966

programma *banjo-orkest - toneelspel*

Banjo - orkest

Dirigent ; Alfons Bouckaert

Trompetsong

Stromen van babel

Mimosa

Atlantic - express

Accordeon : Werner Coudyser

H. Coene

Kantiek

Snarenpoëem

Solo-banjo : Marc Decramer

Vaarwel

Zang : Willy Verbanck

Klankregie : G. Doom

W. Maes

Van den Vos Reinaerde

Het meesterstuk van het dierenverhaal is in het Middelnederlands geschreven geworden. Stilaan was uit het Oosten over Griekenland met Aisopos en Rome met Phaedrus de dierenfabel en het dierenverhaal in het Westen gemeengoed geworden. Verrijkt met eigen inheems Germaans erfgoed (dieren uit het Germaanse woudleven, Germaanse eigenamen, het motief der verwantschap) is door « Willem, die Madocke maecte » onze Reinaert geschreven. Die Willem moet een monnik geweest zijn uit het « Soete land van Waes », gezien de vele plaatsbepalingen uit die streek, welke in het werk voorkomen. Benutte onze schrijver voor het eerste deel een Franse branche ; in esthetische vormgeving en wegwerken der onbeholpenheden overtreft het verre zijn model en alle bekende Reinaert-histories. Pol de Mont heeft het voor toneel bewerkt en zo wordt het u hier thans voorgebracht.

Bewonder er de uitmuntende compositie (naar vast Germaans gebruik en rechtspraak), het zuiver episch karakter, het gezond en gematigd realisme en de buitengewone psychologie in de tekening der dieren. Zonder dat dit stoort, evolueren zij als mensen en hekel en fijntjes de bij ons bestaande hebzucht, ijdelheid en zwakheid, waardoor algemeen-menselijkheid - die voorwaarde tot alle grote kunst - de hoge waarde wordt van dit werk.

Humoristisch in zijn geheel en satirisch in zijn onderdelen kan u zich wellicht verkneukelen als er van langs krijgen geestelijkheid en adel, dwaas of zwaarwichtig doende grote en kleine onbenullige mensen ; als ontmaskerd wordt ons maatschappelijk bestel vol vleierij, trots en gemaaktheid. Overgebracht in de dierenwereld kan dit des te vrijer geschieden en komt het nog beter uit zonder dat het iemand persoonlijk kwaad doet. En al lijkt alles nogal negatief uit te vallen, de bedoeling blijft in lach en ernst, elkeen te doen veggen voor eigen deur. Want wie vindt er niet iets van zichzelf in, dat - moge dit door ons spel blijken - dringend om verbetering roept.

PERSONEN :

Nobel , de leeuw	José DESMET
Koningin , de leeuwin	Luc DECRAMER
Reinaard , de vos	Paul VANDENABEELE
Hermelijjn , vrouw van de vos	Eddy GHEYSENS
Reinardijn	Lieven VLAEMINCK
Rosseel , welpen van de vos	Marc GRYSOON
Bruin , de beer	Fred GHESQUIERE
Isegrim , de wolf	Joos LOUAGE
Hersinde , vrouw van de wolf	Johan DUJARDIN
De twee blinde welpen van de wolf	Luc VANKERSBILCK
	Robert CARETTE
Tijbaard , de kater	Jacques VAN KEIRSBILCK
Grimbaard , de das	Philippe CROUSEL
Kanteklaar , de haan	Johan VANDEWALLE
Koppe , het doodgebeten kuiken	Patrick DEGEZELLE
Kantaart	Marc VANDAMME
Kraiant	Pol LEMAY
Pinte	Dirk BECQUART
Sproete , de nog overblijvende kinderen van Kanteklaar	Rik ROSSEEL
Kuwaard , de haas	Erik BEGHEIN
Belijn , de ram	Raf SAMOY
Firapeel , de luipaard	Hendrik DESMET
Tiercelijn , de raaf	Filip ROBBE
De lijfwacht van de koning, apen	Patrick VALLAEYS
	Danny WALLAERT
Lamfroyt , Ludolf « metten crommen vingeren », Hughelijjn « metten crommen benen », en familie, afrossers van Bruin de beer	Jozef DEMYTTENAERE
	Jan DELEU
	Patrick VALCKE
	Marc VANDERHAEGHE
	Pol HOSTENS
De koster en zijn zoon, afrossers van Tijbaard de kater	Luc VERFAILLIE
	Luc DEJAEGHER
Opgevers	Germain NUTTIN
	Carl VERBEKE
Decor	Philippe CROUSEL
	Eric HOSTENS
	Ward DRIESENS
Kostumering	AVOTHEA, Gent
Grime	Frans VANDENBERGHE
Licht	André DEROO
	Frans WERBROUCK
	Ghislain DOOM
Muziekuitvoering	Werner COUDYSER
	Jacques LECLUYSE
	Jozef LERNOUT